

Η "μπλε φάλαινα"

(/)

THESTIVAL TEAM

ΑΠΟΨΕΙΣ (/VIEWS)

23/04/18 08:48

0

SHARES

**Του Ιγνάτιου Καϊτεζίδη*

Η είδηση θα μπορούσε να είναι οικολογικού περιεχομένου. Μια από τις συχνές αναφορές στην ανάγκη προστασίας της θαλάσσιας πανίδας που καταστρέφεται με γρήγορους ρυθμούς από το οικονομικό συμφέρον. Δυστυχώς, όμως, η «μπλε φάλαινα» είναι μια διαφορετική

είδηση. Μια αναφορά κοινωνικού περιεχομένου. Και περιγράφει μια άλλη διάσταση της πραγματικότητας, πολύ τραγική.

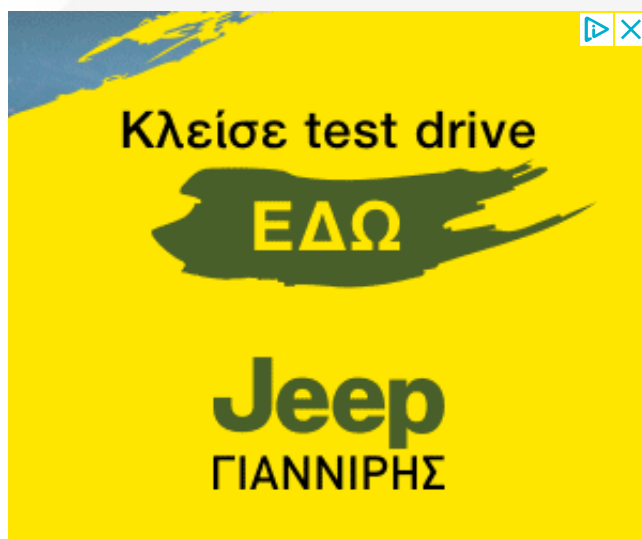
Πρόκειται για ένα διαδικτυακό παιχνίδι που ήδη μετρά τρία θύματα στην Ελλάδα και δεκάδες στο εξωτερικό, το οποίο άρχισε από τη διαστροφή ενός 22χρονου Ρώσου να παρακινεί τους συμμετέχοντες στην αυτοκτονία. Μόλις το θύμα αρχίσει το παιχνίδι και έρθει σε επαφή με τον «διαχειριστή», λαμβάνει μια λίστα με προκλήσεις που οφείλει να πραγματοποιήσει κατά τη διάρκεια της μέρας του. Οι προκλήσεις αυτές αρχικά είναι πολύ απλές, όπως για παράδειγμα η παρακολούθηση μιας σκηνής ταινίας με βίαιο περιεχόμενο. Με μια γρήγορη όμως κλιμάκωση οι προκλήσεις γίνονται πιο επικίνδυνες και απειλούνται να τη ζωή των παικτών. Τα θύματα καλούνται να αποδείξουν πως έκαναν όσα τους ζητήθηκαν, ενώ το παιχνίδι «ολοκληρώνεται» με την τελική πράξη αυτοκτονίας.

Το ανησυχητικό δεν κρύβεται στη φύση του παιχνιδιού ή στην παραδοχή πως οι διαδίκτυοι έχει κινδύνους. Ούτε βεβαίως στο γεγονός πως παντού ευδοκιμούν εγκληματίες που κερδίζουν ή ικανοποιούνται από τη δυστυχία των άλλων. Αυτό είναι πλέον επιβεβαιωμένο. Το μεγάλο πρόβλημα αφορά τις συνθήκες που ωθούν νέα παιδιά σε μια τυφλή παρακολούθηση αυτοκτονία. Τι είναι αυτό που διαμορφώνει στο ψυχολογικό τους υπόβαθρο με τρόπο που να αποδέχονται αυτή την ολέθρια επιλογή. Πόση δύναμη ασκεί το μέσο και πόσο εύφορο είναι το έδαφος των συναισθημάτων τους ώστε να δώσουν τέλος στη ζωή τους μέσα από ένα παιχνίδι.

Δυστυχώς δεν υπάρχει μετρητής συναισθημάτων. Ούτε δυστυχίας. Δεν υπάρχει τεχνολογική εφαρμογή που να δείχνει το χρώμα της ψυχής των παιδιών που είναι δυνάμει θύματα της «μπλε φάλαινας» και κάθε άλλης διαδικτυακής απειλής. Αυτό που είναι αναγκαίο να κάνουμε, μέχρι να μειώσουμε τους παράγοντες που ωθούν παιδιά σε τέτοιες επιλογές, είναι να χτίσουμε γύρω τους ένα πλαίσιο προστασίας. Το πιο απλό και ανθρώπινο. Να βρούμε τον χρόνο να είμαστε δίπλα τους. Να βρούμε τον χρόνο να συζητάμε με τα παιδιά και όχι να

τα ενοχοποιούμε για τις επιλογές τους. Να έχουμε διακριτικό έλεγχο των υπολογιστών και της διαδικτυακής περιήγησής τους. Κυρίως όμως να περνάμε χρόνο μαζί τους. Να μοιραζόμαστε τις σκέψεις τους και τις ανησυχίες τους. Να μην έχουμε στο σπίτι μας δωμάτια με κλειστές πόρτες και παιδιά με κλειστές ψυχές.

**Ο Ιγνάτιος Καϊτεζίδης είναι δήμαρχος Πυλαίας-Χορτιάτη και αντιπρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών της ΚΕΔΕ. Το άρθρο δημοσιεύθηκε το Σάββατο 21.04.2018 στην εφημερίδα Δημοκρατία.*

σχόλια αναγνωστών

Παρακαλούμε να είστε ευγενικοί και να σέβεστε τους συνομιλητές σας. Αποφύγετε τις ύβρεις και τους χαρακτηρισμούς. Προστατέψτε τα προσωπικά σας δεδομένα. Αν κρίνετε ότι το περιεχόμενο της ιστοσελίδας είναι παράνομο ή προσβάλλει οποιοδήποτε δικαίωμα σας, παρακαλούμε επικοινωνήστε μαζί μας.

σχετικές ειδήσεις